

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. januar 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsbeh: Inge Birgitte Moberg
Sagsnr.: 2008-156-0145
Dok.: IBM40212

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til lov om forbud mod hold af ræve (L 80), som Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har stillet til justitsministeren den 17. december 2008.

Brian Mikkelsen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til lov om forbud mod hold af ræve (L 80):

”Vil ministeren redegøre for de juridiske forskelle mellem sagen om forbud mod besiddelse og avl af hunde af racen pit bull terrier og tosa, hvor avlere med 14 dages varsel blev frataget deres tilladelse til opdræt af disse hunde, og ministeriets vurdering af, at det ved forbud mod hold af ræve er nødvendigt med en udfasningstid på henholdsvis 8 og 15 år?”

Svar:

1. Ved bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde forbød Justitsministeriet (med hjemmel i dyreværnslovens § 10) besiddelse og avl af pit bull terriere og tosaer samt krydsninger af disse hunde. Forbudet trådte i kraft den 1. december 1991.

Formålet med bekendtgørelsen er at forbyde hunde, der er særligt farlige for mennesker og andre dyr. Forbudet blev uarbejdet på grundlag af en indstilling fra Dyreværnsrådet. Ifølge bekendtgørelsens § 2 kunne personer, som den 1. december 1991 var ejere af hunde omfattet af bekendtgørelsen, fortsat besidde disse, hvis ejerforholdet blev anmeldt til politiet senest den 1. februar 1992. Det var en betingelse for det fortsatte ejerskab, at hundene ikke blev overdraget, og at de blev steriliseret og øretåtoveret inden anmeldelse til politiet. Hundene måtte kun holdes på ejerens bopæl, og på steder, hvortil der er almindelig adgang, skulle hundene føres i snor og være forsynet med mundkurv.

Justitsministeriet vurderede, at der i Danmark på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse højst var 200 hunde, som kunne blive omfattet af overgangsreglen om fortsat besiddelse af hundene. Rigspolitiet har oplyst, at der i hovedparten af politikredsene ikke (længere) findes registrerede oplysninger om anmeldelser om besiddelse af farlige hunde i december 1991 og januar 1992. Justitsministeriet har ikke oplysninger om, hvorvidt der har været erhvervmæssig avl i Danmark på tidspunktet for forbudets indførelse. Der har ikke efterfølgende været rejst krav fra hundeejere mod Justitsministeriet om ekspropriationserstatning.

2. Hvorvidt et indgreb må anses for ekspropriativt, beror på et samlet skøn over indgrebets beskaffenhed. Som momenter, der må tillægges betydning ved udøvelsen af dette skøn, kan navnlig peges på indgrebets

formål og begrundelse, i hvilken grad indgrebet er generelt eller konkret, herunder om det rammer mange eller få personer, indgrebets intensitet, om indgrebet angår en fremtidig eller en aktuel rettighed, og om indgrebet går ud på at overføre rettigheden fra den hidtidige ejer til en ny eller på en tilintetgørelse af denne råden.

Vurderingen af, om en lovregulering vil have karakter af et ekspropriativt indgreb, vil skulle foretages i det enkelte tilfælde.

Der er derfor ikke grundlag for uden videre at slutte fra den ordning vedrørende farlige hunde, som er omtalt i det stillede spørgsmål, og til, at der (uden at dette vil få karakter af ekspropriation) vil kunne gennemføres en tilsvarende ordning i forhold til personer, der har etableret selvstændig virksomhed med hold af ræve.

Der kan i den forbindelse – som en forskel mellem de to ordninger af betydning for vurderingen af forholdet til grundlovens § 73 – bl.a. peges på, at ordningen vedrørende pit bull terriere og tosaer samt krydsninger af disse hunde som tidligere nævnt var begrundet i de pågældende hundes særlige farlighed for mennesker og andre dyr.

Om baggrunden for de foreslåede udfasningsperioder på henholdsvis 15 år (for personer, der har hold af ræve som hovederhverv) og 8 år (for de pelsdyravlere mv., der ikke har hold af ræve som deres hovederhverv), henvises nærmere til det, som er anført under pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger, samt til Justitsministeriets tidligere besvarelse af spørgsmål nr. 10 vedrørende lovforslaget.